

H
B
18
14(114)

BEATISSIMÆ VIRGINI A SALVATORE.

*Suæ quondam Palladi
 Dicare literarum munera vana consuevit superstitio;
 Rectius Tibi meas nuncupo Theses,
 Magna Dei Mater,
 De qua ille est natus,
 In quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei.
 Liber generationis JESU Christi cum sis,
 In Te sine voce, & scriptura
 Inscriptus ipse Deus, & Verbum per diem legitur.
 Non aliam in terris sapientia edificavit sibi domum,
 Præter Te,
 Ubi Dei Filius tanquam in Sole posuit tabernaculum suum.
 Primos igitur mei studij flores ad Jessæam Virgam pronus appendo,
 Facturam Te sperans,
 Ut sint ope Tua flores mei fructus honoris, & honestatis.
 Cum de instituendis heredibus Theses agant,
 Merito Tibi sisti debuerant,
 Per quam hoc magnum habuimus, ut filij nominemur, & heredes,
 Heredes quidem Dei, coheredes autem Christi.
 Immortalis animus
 Mori quanvis non possit;
 Affectus tamen in Te mei heredem Te ex asse vellet,
 Neque sibi quidquam relinqueret,
 Quod Tibi non cederet in obsequium.
 Alienationem præterea Judicij propugnaturus,
 Ne alieno, aut alienato judicio
 Contraria meis Thesibus judicia
 Repellere videar,
 Tuo sub patrocínio
 Non raro gratis, sed plerumque ut venalè
 Ad obsequiis emendum exposito
 Certamen ingredior,
 Tu vero defensionem meam conspice,
 Dum me felicem voco,
 Et fausta adeo
 Cecidit for's super Mathiam.*

D. V. & C.

PROPRIMO
LITERARUM EXAMINE SUBEUNDO
CÆSAREAS
CONCLUSIONES,
DEDUCTAS

EX
ELEGANTISSIME, AC SUBTILISSIME, PARITERQUE
 acutissime notatis ad auream, ac perutilem materiam tit. Cod.
 lib. 6. de Heredibus Instituendis, & quæ personæ institui
 non possunt; & ad materiam tit. ff. de Alienatione Ju-
 dicij mutandi causa facta;

PRÆSIDE
 NOBILISSIMO, AC SAPIENTISSIMO DOMINO D.
GIRALDO PEREYRA
COUTINHO,

*JURIS CÆSAREI INTERPRETE VESPERARIO PRÆACUTIS-
 simo, in Supremo gravaminum Senatu Senatore Regio, Regali olim in Collegio
 Collega vigilantissimo, sæpiusque Rectore emeritissimo, cujus virtutis
 radiis Cælum coruscat Academicum, cujus Sapientie fulgoribus
 astrorum clariores obumbrantur,*

Defendendas sistit, ac proponit
MATHIAS JOSEPHUS
A GOUVEA E QUEYROS
 Suo quinto Juris Civilis anno, die 3. Martij hora 3.

PRINCIPALITER DISPUTABITUR:

*Utrum Contractus emptionis, & venditionis sit vera, & propria
 species alienationis? Affirmativè.*

PROPRIMO

LITTERARUM EXAMINE SUBIUNDO

CÆSAREAS

CONCLUSIONES

DEDUCTAS

EX

ELEGANTISSIME AC SUBTILISSIME PARITERQUE

NON POSUIT & AD MATERIAM TIT. DE ALIENATIONE JU-

RE VERBUM INSTITUTIO PROPRIÆ & STRICTE SUMP-
TUOSÆ DISCRIMINATIONIS VERBO SUFFICIENTI

NOBILISSIMO AC SAPIENTISSIMO DOMINO D.

GIRALDO PERRERA

COLTINHO

FORIS CÆSARIS INTERPRETE NESPERRARIO PERREIRA

DETENDENDAS SITIT AC PROPOSITAS

MATHIAS JOSEPHUS

A. GOUVEA E QUEYROS

Suo quinto Juris Civilis anno, die 3. Martij horis 3.

PRINCIPALITER DISPUTABITUR:

Utrum Contractus emptiois, & venditionis sit vera, & propria

Allicitio scilicet: Si testator interrogatus in hac forma - instituit



INSTITUTIO heredis est præcise necessaria ad validitatem testamenti.

Etiam de Jure nostri Regni requiritur institutio heredis, ut testamentum subsistat.

Institutio heredis non potest fieri in codicillis.

Testamentum ad pias causas factum nequit subsistere sine heredis institutione.

5 Neque testamentum patris inter liberos judicamus validum absque institutione heredis.

6 Licet testamentum militis sit in jure maximopere privilegiatum, attamē sine institutione heredis nequit subsistere.

7 Testamentum patris inter liberos valet de jure novo ut testamentum ex sola institutione heredis, licet de jure antiquo solum tanquam ultima voluntas firmitatem haberet.

8 Etiam de jure novo reciso testamento per querelam inofficiosi testamenti sola institutio infirmatur, cætera namque firma permanent.

9 Circa etymologiã hujus nominis -heres- diversi diversa opinantur, nos tamen eã deducimus ab hero.

10 Divisionem heredis in necessarium, suum, & necessarium, & extraneum, adæquatã esse contendimus.

11 Gerundium -instituendis- quod desumitur à verbo -instituere- positum in nostra rubrica accipitur specificè, seu stricte pro institutione heredis in primo gradu.

12 Verbum -instituo- proprie, & stricte sumptum discriminetur à verbo -substituo-.

13 De jure antiquo institutio heredis in principio testamenti scribi debebat, ita ut si legata, & libertates prius scriberentur, nullatenus subsisteret, quantumvis institutio heredis firma permaneret.

14 Inspecta nova Imperatoris Justiniani Constitutione, heredis institutio in quacũque parte testamenti fieri potest.

15 Attento jure antiquo, institutio heredis verbis directis, & imperativis fieri debebat.

16 Exoritur tamen dubium: Utrum olim institutio heredis posset fieri per hæc verba - Titium heredem instituo? Minime gentium.

17 His verbis - Titium heredem esse jubeo - olim institutio heredis inducebatur.

18 Difficilis quæstio exoritur: Utrum scilicet verbum -Lego- adjunctum universitati bonorum sufficeret olim ad inducendam heredis institutionem? Negantium placito assentimus.

19 Tam attento antiquissimo legis duodecim Tabularum, quam mediæ Jurisprudentiæ tempore, unicuique licitum erat per verbum -Lego- legata relinquere.

20 Post novam Imperatoris Constantini Constitutionem quibuscumque verbis heredis institutio fieri potest; quam decisionem non utcumque, sed cum sua fatalis mica debes accipere.

21 Non facilis disceptatio est: Utrum testator in articulo mortis constitutus balbutiente lingua nihilominus heredem instituere possit, si verba proferat intelligibilia? Non difficile erit affirmandum.

22 Hoc loco pullulat elucidanda quæstio: an induci possit heredis institutio, quando testator uno verbo respondet ad interrogata? Ut plenius, & planius procedã, sub duplici assertione rem enucleo.

23 Assertio prima: Si testator interrogatus de quo instituendo, respondeat - Titium - v.g. inducitur vera, & propria institutio.

24 Assertio secunda: Si testator interrogatus in hac forma - instituis me, vel Titium here-

- heredem instituis? Respondeat -sic- etiam inducitur institutio.
- 25 Si testator in hujusmodi dispositione -Lucius, heres esto- omittat verbū -esto- vel verbū -heres- semper ex testantibus verbis resultat, & inducitur heredis institutio.
- 26 Si in dispositione testatoris solum reperiatur hoc verbum -Lucius- ex eo solo inducitur heredis institutio, si ex aliis testamēti verbis liqueat testatoris intentio.
- 27 Si integra verba institutionis à testatore nuncupata fuerint, & scribentis errore aliqua omittantur, solumque nomen -Lucius- scriptum reperiatur, adhuc vera inducitur institutio heredis.
- 28 Famosa modo resultat disputatio: Utrum scilicet verba contumeliosa, seu injuriosa adjecta in institutione heredis vitient ipsammet institutionem? Placet nō affirmare.
- 29 Verba contumeliosa in legato apposita illud non vitiant.
- 30 Exheredatio per verba contumeliosa facta valet.
- 31 Testes in testamento nuncupativo debent per se, & non per interpretem dispositionem intelligere.
- 32 Resolvimus institutionem heredis quacumque lingua scribi posse post Imperatoris Constantini Constitutionem.
- 33 Interrogabis: an institutio heredis per nutus fieri possit? Negamus.
- 34 Ex nova Justiniani Cōstitutione mutus, & surdus, qui literas sciunt, absque Principis licentia testamentum condere possunt.
- 35 Utrum vero fideicommissum nutu relinqui possit? Affirmando veritatem sequimur.
- 36 Neque in testamento ad pias causas facta heredis institutio nutu fieri potest.
- 37 Jam se se offert difficultas ventilanda: Utrum scilicet institutio heredis ex conjecturis valide inducatur? Negantium vestigia sequimur.
- 38 Neque similiter in testamento inter liberos institutionē heredis induci non posse ex conjecturis.

AD JURIS CONS. PAULUM LIB. 32. AD EDICTUM IN
l. 1. in principio, & §. ideoque ff. de rerum Permutatione.

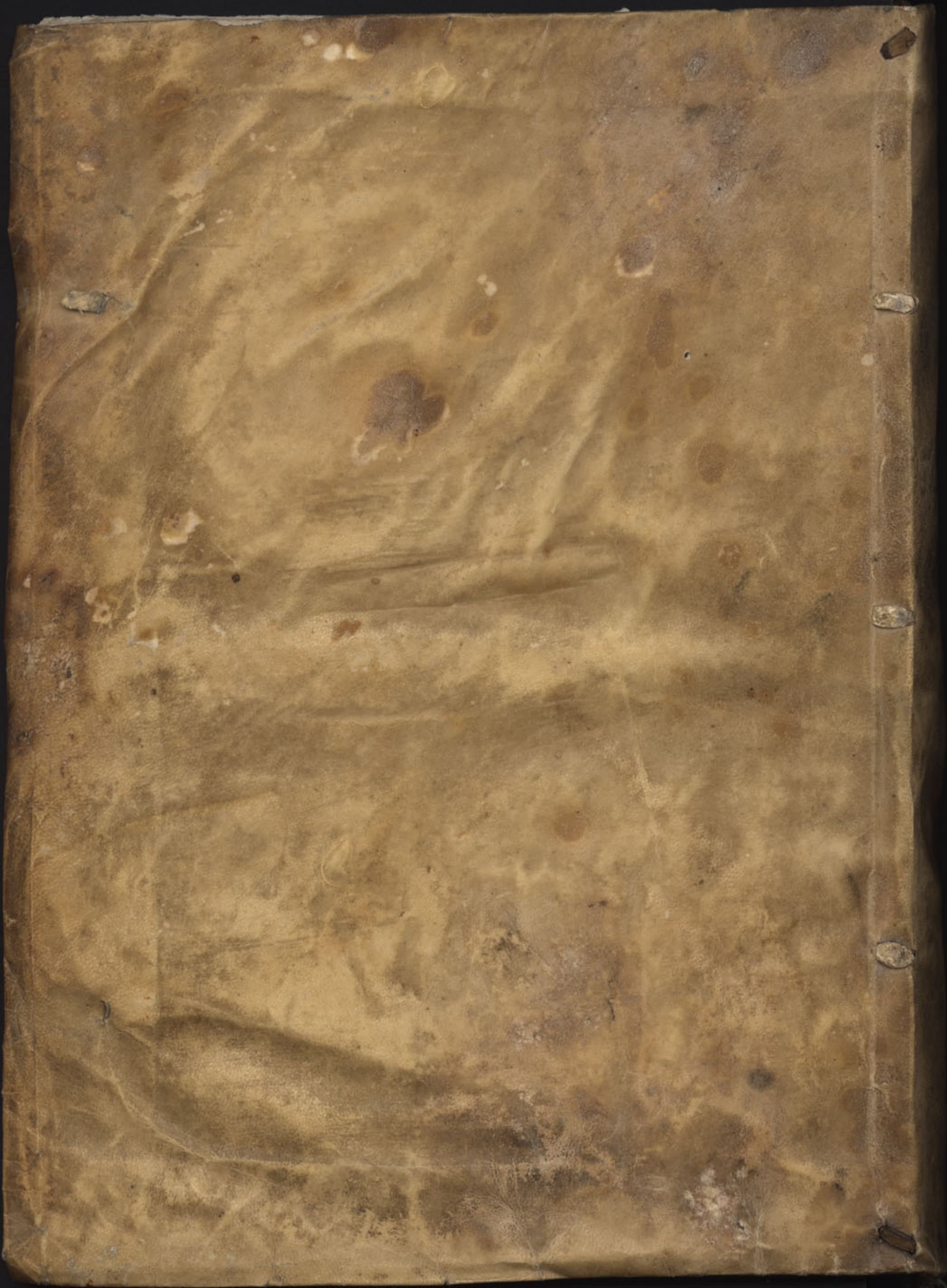
- P**ERMUTATIONEM esse veram speciem alienationis, asserimus.
- 1 Permutatio est contractus realis, qui rei interventu perficitur.
- 2 Permutatio rei dotalis, sicut alienatio, ex lege Julia prohibetur, deficiente mulieris consensu.
- 3 Decuriones possunt prædia sua permutare absque decreto Prætoris, quanvis per viam regulæ eis prohibita sit alienatio sine decreto.
- 4 Permutationem rei alienæ aliquo sensu, & juris respectu valere concedimus.
- 5 Permutari non posse servum fugitivum, interim dum est in fuga, defendimus.
- 6 Permutari non possunt res Ecclesiæ, sicut nec alienari sine debitis solemnitatibus à jure requisitis.
- 7 Emphyteuta non potest emphyteusim alienare, sicut nec permutare absque domino directi consensu, attento nostro jure regio.
- 8 Attento etiam jure communi, pro eadem negativa sententia decertabimus, contrariis fundamentis explosis.
- 9 Contractus emptionis, & venditionis inter alienationis species numerari aucturamus.

- 11 Emptio, & venditio est contractus, qui consensu perficitur.
- 12 Circa rem alienam celebrari posse venditionem defendimus.
- 13 Vendita re aliena, si ab emptore amittatur, ad eam recuperandam actionem publicianam concedimus.
- 14 Rei sacrae, religiosae, & similium, quae sunt extra commercium, invalidam esse venditionem asserimus, aliquem tamen effectum producere cum ignorante celebratam bona fide.
- 15 Maritus constante matrimonio res dotales vendere nequit.
- 16 Servitutes, & actiones, caeteraque jura incorporalia vendi possunt, & in contractum adduci.
- 17 Res Ecclesiae vendi non posse absque debitis solemnitatibus, & invalidam esse venditionem sine illis celebratam, affirmamus.
- 18 Confessio Praelati de pretio recepto circa venditionem rei Ecclesiae invalidam Ecclesiae non prejudicat.
- 19 Contractus mutui est vera, & propria species alienationis.
- 20 Pupillus absque Tutoris auctoritate non potest mutuum celebrare.
- 21 Furiosus non potest res suas alienare, nec dare in mutuum.
- 22 Tutor potest pecuniam pupilli dare in mutuum; & idem dicimus in Curatore minoribus 25. annorum.
- 23 De natura contractus mutui est, quod eadem res mutuata restituatur in genere.
- 24 Circa res alienas non potest mutuum celebrari.
- 25 Filius familias, qui administrationem peculij habet, potest res ipsius peculij in mutuum dare.
- 26 Ex contractu mutui posse duos reos debendi constitui non dubitamus.
- 27 Creditor potest pecuniam sibi debitam ex manu proprii debitoris alicui tertio dare in mutuum.

CONIMBRICÆ

Ex Typographia in REGALI ARTIUM COLLEGIO Soc.
JESU, Anno Domini 1718.





528
X

Inclusiones Juris
Civilis